

پروتزهای دندانی

واژه پروتز به معنای جایگزینی یک عضو از دست رفته می باشد در مفهومی کاملتر جایگزینی هر جسم مصنوعی به جای قسمتی از بدن را پروتز می نامند. به جانشینی دندان جدید در صورت از دست رفتن یک یا چند دندان و حتی تمامی دندان ها، پروتز دندانی می گویند.

پروتز پارسیل متحرک

پروتز پارسیل یک درمان بسیار متداول و قابل دسترس برای ترمیم قسمتی از ریح بی دندانی است که دندانپزشک نمی تواند آن قسمت از ریح را توسط پروتز ثابت ترمیم کند یا به دلیل مسائل آناتومیکی و شرایط عمومی بیمار نمی توان برای وی درمان ایمپلنت انجام داد. پروتزهای پارسیل متحرک با اینکه روش خوبی برای جایگزینی دندانهای از دست رفته بیماران می باشند، ولی باعث به وجود آمدن مشکلاتی برای بیماران می گردند، بطوری که اغلب بیمارانی که پروتز پارسیل استفاده می کنند از لقی بیشتر دندان های پایه، گیر پلاک زیاد، خونریزی بر اثر پروب کردن، پوسیدگی،

مشکل تکلم، مشکل چشایی و در کل ناراحتی های زیادتری در زمان کاربرد پروتز شکایت دارند.

مراحل ساخت پروتز پارسیل متحرک

به طور کلی روند ساخت پروتزهای پارسیل متحرک ۶ فاز دارد:

فاز اول) مربوط به ارائه توضیحات به بیمار در خصوص؛ طرح درمان، مزایا و معایب و تعداد جلسات می باشد.

فاز دوم) تشخیص - طرح درمان و طراحی توالی کار و آماده سازی دهان.

فاز سوم) ساپورت پروتزهای پارسیل انتهای آزاد

فاز چهارم) بررسی و برقراری روابط اکلوزالی و چیدن دندانها

فاز پنجم) تحویل پروتز

فاز ششم) فالوآپ

پروتز پارسیل هر قدر هم که خوب ساخته شود، اگر بهداشت دهان بیمار رعایت نشود و در مراحل مختلف به طور مرتب فالوآپ نشود، محکوم به شکست است. آموزش دادن به بیمار از لحظه برخورد تا پایان کار و حتی پس از تحویل کار باید ادامه یابد.

بررسی مهارت های کلینیکی دانشجویان
دندانپزشکی یزد در درمان پروتز پارسیل متحرک در
سال ۱۴۰۳ به روش خودارزیابی

تهیه کننده: مصطفی ناصری

گروه هدف: متخصصان و پژوهشگران

کد طرح: ۱۸۵۵۱

زمستان ۱۴۰۳

هیچ تجربه ای به اندازه ی شرایط بالینی برای دانشجویان غنی نیست، زیرا در این شرایط دانشجو می تواند حجم زیاد محتوای درسی فرا گرفته شده را با هم ترکیب کند و به کار ببرد. برای این کار، استاد بالینی مسئولیت بزرگی را بر دوش دارد. زیرا معمولاً تعیین اینکه چه چیزی را باید درس داد یا چه موضوعی را از قبل باید آماده کرد، مشکل است. غالباً موضوع درسی بر حسب بیماری های موجود و اولویت بین درمان بیمار و آموزش بالینی تعیین می شود.

ارزیابی

به صورت کلی ارزیابی به معنای بررسی میزان نیل به اهداف تعریف می گردد که در حیطه آموزش، میزان یادگیری یکی از ابعاد این موضوع است. ارزیابی روندی است که با استفاده از روش های کمی و کیفی علمی، در جهت درک، قضاوت و ارتقای فعالیت های آموزشی به کار گرفته می شود. ارزشیابی یکی از قسمت های مهم پروسه ی آموزش در هر سطح و زمینه ای است، همچنین بخشی غیر قابل تفکیک از آموزش رشته های علوم پزشکی است. ارزیابی در فرآیند یاددهی و یادگیری از فعالیتهای مورد تأکید و توجه در مؤسسات آموزشی است، زیرا تربیت نیروی انسانی دارای تبحر و صلاحیت به میزان زیادی وابسته به این فرآیند است.

خودارزیابی یکی از بهترین روش هایی است که برای تعیین دانش و مهارت بالینی استفاده می شود، زیرا فراگیر منبعی آشکار برای گردآوری اطلاعات درباره خود است. خودارزیابی از اهمیت ویژه ای برخوردار است چرا که موجب شناسایی نقاط قوت و ضعف برنامه های آموزشی منابع و آموزش دهندگان خواهد شد. خودارزیابی به پذیرش مسئولیت رشد و بهبود عملکرد خود بدون وابستگی به دیگران اشاره دارد.

در مطالعه حاضر از چک لیست برای بررسی مهارت های کلینیکی دانشجویان استفاده شد. روش ارزیابی با چک لیست برای دانشجویان سهولت بیشتری دارد، چون در این روش دانشجو با سوالات واضحی که برای ارزیابی دانش و توانایی خاص او طراحی شده روبرو می گردد. یکی دیگر از مزایای استفاده از چک لیست، کاهش میزان استرس دانشجویان می باشد.

دانشجویان به مهارت خود در گرفتن تاریخچه پزشکی بیمار و قالبگیری اولیه بیشترین امتیاز و به مهارت خود در تکمیل فرم لابراتوار کمترین امتیاز را دادند. دانشجویان با نمره بالاتر در درس مبانی پروتز پارسیل مهارت کلینیکی خود در درمان پروتز پارسیل متحرک را بطور قابل توجهی بهتر می دانستند. با افزایش سن و معدل کل بالاتر، نمره خودارزیابی دانشجویان بیشتر شده بود، اما این افزایش قابل توجه نبود. جنسیت و ترم تحصیلی تاثیری در نمره خودارزیابی دانشجویان نداشت.

خبر پژوهشی: دانشجویان دندانپزشکی یزد مهارت کلینیکی خود در درمان پروتز پارسیل متحرک را مطلوب ارزیابی کردند.

منبع:

Daoood U, Sidhu P, Jamayet NB, Kohli S, Malik NA, Lin SL, et al. Current and future trends in the teaching of removable partial dentures in dental schools in Malaysia: A cross sectional study. Journal of Dentistry 2022;124:104225.